

[Ingmar Wagner.]

hårde straffe, får oprejsning, bl. a. gennem erstatning.

Til slut — i kølvandet af disse soldatersager — skete der en række overgreb mod unge mennesker, der er medlemmer af Danmarks kommunistiske Ungdom. De havde på fuldt lovlig vis ved agitation og almindelig politisk virksomhed agiteret mod 18 måneders tjenestetid. På trods af at dette foregik fuldtud på lovens grund, blev mange arresteret, og bl. a. i Tønder blev en seminarist idømt 40 dages fængsel for uddeling af den kommunistiske ungdoms blad „Fremad“ til soldaterne. Ja, der er i denne by efter min mening sket meget grove overgreb fra politiets side, bl. a. ved at der er foretaget en række husundersøgelser samt beslaglæggelser af politisk materiale uden nogen form for dommerkendelse.

Jeg har personlig erfaret Tønderpolitiets mærkværdige opførsel. F. eks. talte jeg ved et offentligt møde i Tønder i maj måned. Her mødte politiet op, og på den mest udfordrende måde fotograferede en civilklædt politimand meget indgående de fremmødte mødedeltagere. Man fotograferede også mig, det tager jeg nu intet hensyn til, men jeg formoder, at disse billeder senere er gået til politiets arkiver.

Disse forhold, bl. a. i Tønder, kan jeg kun betragte som et forsøg fra myndighedernes side på at skræmme og kriminalisere kommunisternes politiske virksomhed, og det kan på ingen måde være i overensstemmelse med almindelige demokratiske regler. Det minder efter min mening derimod meget stærkt om politistatmetoder. Derfor håber jeg også, at regeringen fremover vil tage sig af den slags sager, og at det må blive den højtærede justitsministers opgave fremover at tage skridt til, at den slags overgreb ikke vil finde sted.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg skal tillade mig at gøre nogle forhåbentlig korte bemærkninger til de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen talte om, at det var en glad mand, der i går stod her på talerstolen, og ligesom advarende ville han løfte pegefingeren overfor mig og sige: det hele kommer ikke til at gå så glat fremover, vær overbevist om, at der ligger torne på fremtidens vej. Jeg er mig dette

fuldt bevidst, men jeg tror på den anden side, at det ærede medlem efter de erfaringer, han har, vil give mig ret i, at når man starter et arbejde som leder af en mindretalsregering, kan det ikke hjælpe at møde som et hængehoved, så må man have en vis naturlig, sund optimisme og tro på, at de opgaver, der ligger foran en, kan løses, og det vil vi da også gøre med godt humør, hvad jeg håber ikke støder det ærede medlem.

Jeg er helt enig med det ærede medlem, når han siger, at det at være det største parti ikke automatisk giver ret til at danne regering, og uden at komme ind på hele den diskussion, der har været ført om regeringsproblemet her, vil jeg gerne i al stilfærdighed have lov til at sige, at socialdemokratiet heller ikke på noget tidspunkt har gjort den anskuelse gældende. Vi mente, og den opfattelse har vi stadig, at den tidligere regering både efter valget den 21. april og efter valget den 22. september aldeles klart og afgjort — det skete kun i det ene tilfælde — omgående burde have demissioneret og givet adgang til frie forhandlinger, og det, vi har bebrejdet det ærede medlem efter valget den 22. september, er, at det ærede medlem som statsminister ikke hurtigere, end det skete, gav adgang til frie forhandlinger partierne imellem, men at det ærede medlem etablerede en slags private forhandlinger, som andre blev holdt udenfor. Jeg kan ikke se rettere, end at situationen efter valget den 22. september, og det har senere henvendelser bekræftet, var aldeles klar. Det ærede medlem måtte i løbet af den 23. eller 24. september med sig selv have været klar over, om han var villig til at danne det, jeg forstår der var parlamentarisk rygdækning for: en ren venstre-regering. I det øjeblik det ærede medlem havde taget stilling til det ene problem, var sagen klar. At det skulle vare 8 dage, som tilfældet var, er for mig stadig et problem. Jeg har en bestemt forklaring derpå, men jeg skal ikke fordybe mig i det på nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem sagde så om den nuværende regerings fremtidige parlamentariske vilkår, at vi måtte være helt klar over, at partiet venstre ikke ville støtte socialdemokratisk politik, og jeg vil gerne herfra bekræfte, at det er vi helt klar over. Det eneste, vi anmoder om, og det håber jeg det ærede medlem er indforstået med, er,